

STS d'1 de juliol de 2024, recurs 2971/2022

Compatibilitat per a l'exercici d'una segona activitat en el sector públic durant el període d'inactivitat del personal laboral temporal discontinu (accés al text de la sentència)

Un treballador prestava els seus serveis com a **bomber forestal**, en qualitat de **personal laboral temporal discontinu**, fins a la cobertura definitiva del lloc de treball, o la seva reconversió o amortització en virtut dels procediments legalment admesos. El 28 de setembre de 2019 **va presentar una sol·licitud per a compatibilitzar**, exclusivament en períodes d'inactivitat laboral, el seu lloc de treball amb un lloc de peó de brigada de gestió i repoblació forestal en un ajuntament.

Aquesta sol·licitud **es va denegar** mitjançant resolució del Director General de Funció Pública del Govern autonòmic **d'acord amb les previsions de l'art. 1** de la *Ley 53/1984, de 26 de diciembre, de Incompatibilidades del personal al servicio de las Administraciones Públicas*, **que prohibeix la percepció de dues retribucions a càrrec d'entitats del sector públic**.

La sentència de primera instància va estimar el recurs perquè va entendre que no es vulnerava la normativa en matèria d'incompatibilitats, ja que en els períodes d'inactivitat laboral que caracteritzen aquesta modalitat contractual, no té lloc una prestació simultània de serveis, ni es perceben dues retribucions a càrrec del sector públic. **Al contrari, la STSJ posterior va estimar el recurs d'apel·lació interposat en considerar que en els períodes d'inactivitat laboral**, si bé es produeix una suspensió de l'obligació de prestar el servei i remunerar-lo, **no hi ha suspensió de la relació laboral**.

La qüestió d'interès cassacional plantejada consisteix en determinar **si el període d'inactivitat del personal laboral temporal discontinu ha de considerar-se com a desenvolupament d'una activitat en el sector públic** i, per tant, **subjecte al règim d'incompatibilitats** previst per *Ley 53/1984, de 26 de diciembre*.

El TS estima el recurs de cassació presentat d'acord amb els següents arguments:

- L'art. 16.5 ET permet que mitjançant conveni col·lectiu es puguin establir **borses en les quals s'integrin les persones fixes discontinues en períodes d'inactivitat laboral amb la finalitat de promoure la seva contractació i formació contínua**, sense que s'exclouï que aquesta segona activitat es desenvolupi en el sector públic.
- Malgrat la *Ley 53/1984* té una vocació d'universalitat perquè s'aplica a tot el personal empleat públic, amb independència de quina sigui la naturalesa jurídica del vincle laboral, **s'han de tenir en compte les previsions bàsiques específiques aplicables al personal laboral fix discontinu, previstes per l'art. 16.5 ET**. Aquestes disposicions respecten una regla essencial en matèria d'incompatibilitats, ja que determinen que s'admet aquesta compatibilitat sens perjudici de les obligacions en matèria de contractació i crida efectiva de cadascuna de les empreses.
- **La Ley 10/2023, de 28 de diciembre, de medidas fiscales y administrativas** (autonòmica) **ha previst la compatibilitat durant els períodes d'inactivitat en**

la relació laboral discontinua, si bé no podrà impedir o menyscar l'estricta compliment dels deures laborals o comprometre la imparcialitat o independència.

El TS respon a la qüestió d'interès cassacional plantejada en el sentit que el període d'inactivitat del personal laboral temporal fix discontinu ha de considerar-se compatible amb l'exercici d'una segona activitat en el sector públic, sempre i quan no impedeixi o menyscabi l'estricta compliment dels deures inherents a la relació laboral, ni comprometi la imparcialitat o independència en l'exercici de les seves funcions.